Lieta Nr.A42359206
143/AA43-0384-09/13

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2009.gada 5.martā

Administratīvā apgabaltiesa šādā sastāvā:
tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga,
tiesneši U.Mihailova un E.Puriņš,

piedaloties pieteicējam *J.V.*, pārstāvim *V.P.* un atbildētāja Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes pārstāvēm Valentīnai Šarafutdinovai un Jolantai Kokorevičai,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz *J.V.*, */personas kods/*, pieteikumu par Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 23.februāra lēmuma Nr.478 atcelšanu, sakarā ar *J.V.* apelācijas sūdzību par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 31.janvāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] 2005.gada 5.decembrī *J.V.* (turpmāk arī – pieteicējs) sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.KP093659 par to, ka 2005.gada 5.decembrī plkst.14:25 *J.V.* vadījis automašīnu Volvo 460, */reģistrācijas numurs/*, Rīgā, pa Brīvības gatves 372 teritoriju, un nedeva ceļu *D.R.* vadītajam transportlīdzeklim Mitsubishi Carisma, */reģistrācijas numurs/*, kurš, veicot labo pagriezienu, tuvojās no labās puses. Par notikušo sastādīts ceļu satiksmes negadījumu vietas apskates protokols Nr.PK323330.

Ņemot vērā minēto, protokolā secināts, ka *J.V.* pārkāpis Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 „Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk arī – Ceļu satiksmes noteikumi) 91.punktu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk arī – LAPK) $149.^{6}$panta otrajā daļā.

2005.gada 28.decembrī Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka G.Levicka lēmumā Nr.050/KP093659 konstatēts, ka *J.V.* ir pārkāpis Ceļu satiksmes noteikumu 91.punktu, tādējādi viņš saukts pie administratīvās atbildības pēc LAPK $149.^{6}$panta otrās daļas un sodīts ar naudas sodu Ls 10 apmērā.

Nepiekrītot minētajam lēmumam, pieteicējs to apstrīdēja.

[2] Ar Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka V.Vanaga 2006.gada 23.februāra lēmumu Nr.478 (turpmāk arī – Lēmums) Rīgas pilsētas Ceļu policijas priekšnieka

G.Levicka 2005.gada 28.decembra lēmums Nr.050/KP093659 atstāts negrozīts.

Lēmums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[2.1] Transportlīdzekļa Volvo vadītājs *J.V.* paskaidrojumā norādījis, ka braucis pa tirdzniecības centra „Alfa" teritorijas pievedceļu un krustošanās vietā ar minētās teritorijas laukumu, no tā labās puses, attiecībā pret automobiļa Volvo kustības virzienu, izbraucis automobilis Mitsubishi.

Transportlīdzekļa Mitsubishi vadītāja *D.R.* paskaidrojumā norādījusi, ka tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā, tās laukuma krustošanās vietā ar minētās teritorijas pievedceļu, minētajam automobilim no kreisās puses, attiecībā pret automobiļa Mitsubishi kustības virzienu, priekšā izbraucis automobilis Volvo un izraisījis sadursmi ar viņas vadīto automobili.

Lēmumā secināts, ka abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītāju paskaidrojumi nav sasvstarpēji pretrunīgi.

[2.2] Lēmumā konstatēts, ka tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā, vietā, kur notika augstāk minēto automobiļu sadursme, transportlīdzekļu satiksme nav regulēta ar ceļa zīmēm. Transportlīdzekļi pirms to sadursmes ir tuvojušies atrodoties tuvu perpendikulāri viens otram, pie kam automobilis Mitsubishi no kreisās puses, attiecībā pret automobili Volvo.

Lēmumā atzīts, ka tirdzniecības centra „Alfa" teritorijas pievedceļu nevar uzskatīt par galveno krustošanās vietā ar minētās teritorijas laukuma daļu, jo nav konkrētu ceļa zīmju, kas uz to norādīto. Līdz ar to minētajā vietā spēkā ir Ceļu satiksmes noteikumu 91.punkta prasības, kas noteic, ja transportlīdzekļu braukšanas teritorijas krustojas, bet braukšanas secība šajos noteikumos nav reglamentēta, ceļu dod transportlīdzekļa vadītājs, kuram transportlīdzeklis tuvojas no labās puses. Tādējādi automobiļa Volvo vadītājam minētās Ceļu satiksmes noteikumu prasības bija jāizpilda.

[3] 2006.gada 31.martā Administratīvajā rajona tiesā saņemts pieteicēja pieteikums par Lēmuma atcelšanu, norādot, ka minētais Lēmums uzskatāms par prettiesisku.

Pieteikums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[3.1] Pieteicējs nav izdarījis pārkāpumu, jo konkrētajā lietā piemērojams Ceļu satiksmes noteikumu 1.18.punkts. Pieteicējs braucis pa galveno ceļu attiecībā no blakusteritorijas (stāvvietas) izbraukušajam Mitsubishi. Minētais izriet gan no pieteicēja, gan Mitsubishi vadītājas paskaidrojumiem.

[3.2] Apstākli, ka pieteicējs braucis pa galveno ceļu apstiprina arī tirdzniecības „Alfa" ģenerālplāns un satiksmes organizācijas plāns. Tāpat, arī izvietotās ceļa zīmes un iezīmētie ceļa horizontālie apzīmējumi – aizlieguma zīme Nr.326 – apstāties aizliegts, brīdinājuma zīme Nr.206 – dodiet ceļu, rīkojuma zīme Nr.401 – braukt taisni, norādījuma zīme Nr.530 – gājēju pāreja, Nr.532 – stāvvieta, papildzīme Nr.704 – virziena rādītājs, horizontālie apzīmējumi Nr.920, 923, 943, 947.

[3.3] Pārsūdzētajā Lēmumā nav ņemts vērā tas, ka Mitsubishi vadītāja neievēroja Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 38.3.punkta prasības – darīt visu, lai satiksmei netiktu radīta bīstama situācija. Kā arī saskaņā ar minēto noteikumu 50.1. un 50.3.punktiem netika brīdinājusi citus satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu un saglabātu notikuma pēdas. Toties, Mitsubishi tika pārvietots sev vēlamā, izdevīgā vietā.

Mitsubishi vadītāja neizpildīja Ceļu satiksmes noteikumu 70.punkta prasības par satiksmes drošības pārbaudi pirms manevra. Izbraucot no blakusteritorijas (stāvvietas), jādod ceļš gājējiem un citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Kā izriet no lietas apstākļiem, pieteicējs jau bija tikpat kā pabraucis garām izbrauktuvei no stāvvietas, jo bojātas ir Volvo labās puses abas durvis.

[4] 2006.gada 2.maijā Administratīvajā rajona tiesā saņemti Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes (turpmāk arī – atbildētājs) rakstveida paskaidrojumi, kuros atbildētājs, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem pierādījumiem un argumentiem, pieteicēja pieteikumu neatzīst.

Papildus paskaidrojumos atbildētājs norādījis, ka pieteicējs kā transportlīdzekļa Volvo vadītājs nebija rīkojies atbilstoši Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 91.punktu prasībām.

[5] Ar Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 31.janvāra spriedumu nolemts noraidīt pieteicēja pieteikumu par Lēmuma atcelšanu.

Spriedums pamatots ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[5.1] Tiesa secināja, ka lietā pastāv strīds par to, vai pieteicējs, braucot pa tirdzniecības centra „Alfa" teritoriju, pa brauktuvi paralēli Brīvības gatvei, braucis pa galveno ceļu un, tādējādi, nav vainojams izdarītajā ceļu satiksmes pārkāpumā.

[5.3] Saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.18.punktu galvenais ceļš ir ceļš, kas apzīmēts ar 201., 203., 204. vai 205.ceļa zīmi, vai ceļš, uz kura nav uzstādītas priekšrocības ceļa zīmes attiecībā pret ceļu, uz kura uzstādīta 206. vai 207.ceļa zīme, vai ceļš ar asfalta, asfaltbetona, bruģa u.tml. segumu attiecībā pret ceļu ar grants vai šķembu segumu, vai ceļš ar jebkādu segumu attiecībā pret ceļu bez seguma, vai jebkurš ceļš attiecībā pret vietu, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas (pagalma, stāvvietas, degvielas uzpildes stacijas, uzņēmuma u.tml.). Šī termina izpratnē mazāk svarīga ceļa posma segums tieši pirms krustojuma nenozīmē, ka attiecīgais ceļš ir vienādas nozīmes ar krustojamo ceļu.

Ceļu satiksmes noteikumu 281.punktā noteiktas priekšrocības zīmes:

1) 201.zīme „Galvenais ceļš" - ceļš, pa kuru braucot ir priekšroka šķērsot neregulējamus krustojumus;

2) 202.zīme „Galvenā ceļa beigas";

3) 203., 204. un 205.zīme „Krustojums ar mazāk svarīgu ceļu" (203.zīme - no abām pusēm; 204.zīme - no labās puses; 205.zīme - no kreisās

puses). Uz vienas zīmes var būt attēloti divi savstarpēji tuvu esoši krustojumi, un attālumu starp tiem nenorāda. Šīs zīmes uzstāda ārpus apdzīvotām vietām 150-200 m attālumā no krustojuma;

4) 206.zīme „Dodiet ceļu". Transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu, bet, ja papildus uzstādīta 840.zīme, - jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa galveno ceļu, kā arī transportlīdzekļiem, kas tuvojas pa vienādas nozīmes ceļu no labās puses, izņemot tramvaju vadītājus, kuriem saskaņā ar šo noteikumu 148.punktu šajā gadījumā ir priekšroka;

5) 207.zīme „Neapstājoties tālāk braukt aizliegts". Aizliegts braukt tālāk, neapturot transportlīdzekli tieši pirms stoplīnijas (929.apzīmējums), bet, ja tās nav, - tieši pirms šķērsojamās brauktuves malas. Transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa šķērsojamo ceļu, bet, ja papildus uzstādīta 840.zīme, - jādod ceļš transportlīdzekļiem, kuri brauc pa galveno ceļu, kā arī transportlīdzekļiem, kas tuvojas pa vienādas nozīmes ceļu no labās puses, izņemot tramvaja vadītājus, kuriem saskaņā ar šo noteikumu 148.punktu šajā gadījumā ir priekšroka. 207.zīmi var uzstādīt arī pirms neapsargājamas dzelzceļa pārbrauktuves, kā arī speciāla karantīnas posteņa, robežas šķērsošanas vietas un citām vietām, kur ceļu satiksmi apstādina ar barjeru vai citādi. Šajā gadījumā transportlīdzekļa vadītājam jāaptur transportlīdzeklis tieši pirms stoplīnijas (929.apzīmējums), bet, ja tās nav, - tieši pirms zīmes.

No Ceļu satiksmes noteikumu140.-145.punktiem izriet, ka regulējami krustojumi ir tādi, kuri tiek regulēti ar luksoforu vai satiksmes regulētāju.

Savukārt Ceļu satiksmes 146.punkts noteic, ka neregulējamos krustojumos nevienādas nozīmes ceļu krustojumā transportlīdzekļa vadītājam, kurš brauc pa mazāk svarīgu ceļu, jādod ceļš to transportlīdzekļu vadītājiem, kas krustojumam tuvojas pa galveno ceļu. Saskaņā ar minēto noteikumu 147.punktu neregulējamā vienādas nozīmes ceļu krustojumā transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš tā transportlīdzekļa vadītājam, kas tuvojas no labās puses.

No minētā izriet, ka galvenais ceļš ir tikai tāds ceļš, kuru regulē noteiktas priekšrocības zīmes vai atkarībā no ceļa seguma, kā arī vietās, kur uz ceļa izbrauc no blakusteritorijas. Ja uz ceļu krustojumā nav regulētāja, tas ir neregulējams krustojums, kuros priekšroka ir braucējiem pa galveno ceļu, ja tāda nav – darbojas tā saucamais „labās rokas" princips.

Konkrētajā lietā ceļš, pa kuru pieteicējs vadīja Volvo, nav apzīmēts ne ar vienu no Ceļu satiksmes noteikumu 281.punktā minētajām priekšrocības zīmēm. Savukārt ceļš, pa kuru brauca Mitsubishi, tiesas ieskatā nav izbrauktuve no blakusteritorijas, jo, braucot pa to netiek izbraukts no stāvvietas, bet tas savieno stāvvietas. Proti, minētais ceļš domāts transportlīdzekļu kustībai, meklējot brīvu stāvvietu. Mitsubishi vadītāja brauca pa ceļu, kas savieno stāvvietas, nevis izbrauca no stāvvietas. Uz minēto norādīja arī viņas paskaidrojums, ka viņa meklēja brīvu stāvvietu. Abi ceļi ir ar līdzīgu ceļa segumu. Tādējādi, tiesa secināja, ka ceļš, kurš atrodas

tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā paralēli Brīvības gatvei, nav galvenais ceļš attiecībā pret ceļu, kas savieno stāvvietas.

Tā kā nevienu no ceļiem tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā neregulē ne luksofors, ne satiksmes regulētājs, tad minēto ceļu krustojumi ir neregulējami ceļu krustojumi, un neviens no ceļiem tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā nav galvenās nozīmes ceļš. Tādējādi ceļu krustojums, kas atrodas tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā, kurā notika sadursme, ir neregulējams vienādas nozīmes ceļu krustojums un tajā darbojas „labās rokas" princips. Proti, transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš tā transportlīdzekļa vadītājam, kas tuvojas no labās puses.

Līdz ar to, tiesa noraidīja pieteicēja apgalvojumu, ka viņš vadīja transportlīdzekli pa galveno ceļu attiecībā pret ceļu, pa kuru pārvietojās Mitsubishi. Tiesa nepiekrīt arī pieteicēja apgalvojumam, ka tirdzniecības centra „Alfa" plānā norādītais ceļš paralēli Brīvības ielai ir galvenais ceļš.

[5.4] Ceļu satiksmes noteikumu 91.punkts noteic, ja transportlīdzekļu braukšanas trajektorijas krustojas, bet braukšanas secība šajos noteikumos nav reglamentēta, ceļu dod transportlīdzekļa vadītājs, kuram transportlīdzeklis tuvojas no labās puses.

LAPK 149.^{6}otrā daļa noteic par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam – no desmit līdz piecdesmit latiem.

No minētā izriet, ka vienādas nozīmes neregulējamos krustojumos transportlīdzekļa vadītājam jādod ceļš tā transportlīdzekļa vadītājam, kas tuvojas no labās puses. Proti, transportlīdzekļa vadītājam, kas tuvojas no labās puses ir priekšroka.

Konkrētajā lietā, ievērojot augstāk minēto, transportlīdzekļu Volvo un Mitsubishi sadursme notika vienādas nozīmes neregulējamā krustojumā, kurā darbojas „labās rokas" princips. No lietas materiāliem, Mitsubishi tuvojās Volvo no labās puses un pieteicējam kā Volvo vadītājam bija jādod priekšroka Mitsubishi vadītājai. Tādējādi, ne pieteicēja 2005.gada 5.decembra paskaidrojumā, ne Mitsubishi vadītājas paskaidrojumā tiesa nesaskatīja pretrunas.

Ņemot vērā minēto, tiesa secināja, ka pieteicējs ir vainojams 2005.gada 5.decembrī notikušajā ceļu satiksmes negadījumā. Līdz ar to tiesa atzina, ka pārsūdzētais lēmums ir tiesisks un pieteicējam piemērotais administratīvais sods Ls 10 apmērā ir minimālais sods sankcijas ietvaros un ir pamatots. Savukārt pieteicēja pieteikums ir noraidāms.

[6] Par Administratīvās rajona tiesas 2008.gada 31.janvāra spriedumu pieteicējs iesniedza apelācijas sūdzību.

Apelācijas sūdzība pamatota ar turpmāk minētajiem argumentiem.

[6.1] Tiesa nav ņēmusi vērā un nav atspoguļojusi ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas apstākļus un sekas. Pieteicējs norāda, ka automašīnas Mitsubishi Carisma vadītāja taranējusi pieteicēja vadīto transportlīdzekli, kad viņš jau bija pabraucis garām izbrauktuvei no stāvvietas, kā rezultātā tika

bojātas pieteicēja automašīnas labās puses aizmugurējās un priekšējās durvis. Minētais apliecina to, ka pieteicējs sadursmes brīdī faktiski jau bija pabraucis garām Mitsubishi Carisma automašīnai, bet šīs automašīnas vadītāja, nepārbaudot ceļa satiksmes drošību, izbrauca uz ceļu brauktuvi no blakus teritorijas – autostāvvietas. Tādējādi tiesa nav vērtējusi to, ka pieteicējs, virzoties pa savu joslu, nav varējis redzēt un neredzēja šķēršļus, apstākļus, kuri liktu viņam apstāties. Savukārt Mitsubishi Carisma vadītāja nav spējusi rīkoties tā, lai netiktu radīta satiksmei bīstama situācija un darīts viss iespējamais, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 10. un 38.4.punktu.

[6.2] Mitsubishi Carisma vadītāja pēc ceļu satiksmes negadījuma nav izpildījusi Ceļu satiksmes likuma 27.panta otrās daļas 1. un 3.punktos, kā arī Ceļu satiksmes noteikumu 50.1. un 50.3.punktos noteiktās prasības – nav nekavējoties apstājusies un palikusi negadījuma vietā ar savu auto, nav iedegusi avārijas gaismas signalizāciju un uzstādījusi avārijas zīmi vai citādā veidā brīdinājusi pārējos ceļu satiksmes dalībniekus par ceļu satiksmes negadījumu, kā arī nav darījusi visu iespējamo, lai negadījuma vietā saglabātu notikuma pēdas. Līdz ar to Ceļu policijas inspektors nevarēja objektīvi izskatīt ceļu satiksmes negadījumu un sastādīt objektīvu ceļu satiksmes negadījuma shēmu, jo Mitsubishi Carisma vadītāja uzreiz pēc ceļu satiksmes negadījuma pārvietojās sev vēlamā vietā, un šajā shēmā minētā automašīna nemaz neparādās.

[6.3] Tiesa nepareizi interpretējusi atsevišķas tiesību normas un pēc saviem ieskatiem piemērojusi šo tiesību normu terminu nozīmi saistībā ar šo ceļu satiksmes negadījumu. Tādējādi tiesa nav sasniegusi taisnīgāko rezultātu atbilstoši Administratīvā procesa likuma (turpmāk arī – APL) 8. un 17.pantu noteiktām prasībām.

Pieteicējs nepiekrīt tiesas sprieduma Ceļu satiksmes noteikumu 1.8.punkta sašaurinātajam tulkojumam un secinājumam, ka ceļš, kurš atrodas tirdzniecības „Alfa" teritorijā paralēli Brīvības gatvei, nav galvenais ceļš attiecībā pret ceļu, kas savieno stāvvietas. Pieteicējs paskaidro, ka tirdzniecības centra „Alfa" ģenerālplāns un satiksmes organizācijas plāns, kā arī dabā izvietotās ceļa zīmes un iezīmētie ceļu horizontālie apzīmējumi, proti, aizlieguma zīme Nr.326 – apstāties aizliegts, Brīdinājuma zīme Nr.206 – dodiet ceļu, Rīkojuma zīme Nr.401 – braukt taisni, Norādījuma zīme Nr.530 – gājēju pāreja un Nr.532 – stāvvieta, Papildus zīme – Nr.870 – darbības zona, Virziena rādītāji un informācijas zīme Nr.704 – virziena rādītās, Horizontālie apzīmējumi Nr.920, 923, 947 – ceļa apzīmējums, norāda uz to, ka pieteicējam saskaņā ar Ceļu satiksmes noteikumu 1.37.punktu, braucot pa ceļu, attiecībā uz transportlīdzekli Mitsubishi Carisma bija priekšroka – tiesības braukt iecerētajā virzienā pirmajam attiecībā pret citiem ceļu satiksmes dalībniekiem.

Tādējādi tiesa nav ņēmusi vērā Ceļu satiksmes likuma 38.panta pirmajā daļā noteikto, ka satiksmi uz ceļiem organizē ar ceļa zīmēm, ceļa apzīmējumiem un Ceļu satiksmes noteikumos 282.punktā noteikto, ka aizlieguma zīmes nosaka vai atceļ noteiktus ceļu satiksmes ierobežojumus.

Līdz ar to pieteicējam bija priekšroka attiecībā pret Mitsubishi Carisma vadītāju, jo pieteicēja braukšanu bez apstāšanās noteica aizlieguma zīme „Apstāties aizliegts" un horizontālais ceļa apzīmējums Nr.943 dzeltenā krāsa uz brauktuves malas, kas noteic noteiktu satiksmes režīmu un kārtību, pastiprinot aizlieguma zīmes „Apstāties aizliegts" darbību, atceļot „labās rokas" nosacījumu piemērošanu.

[7] 2008.gada 1.aprīlī Administratīvajā apgabaltiesā saņemts atbildētāja rakstveida paskaidrojums, kurā norādīts, ka atbildētājs apelācijas sūdzību uzskata par nepamatotu, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem pierādījumiem un argumentiem un iepriekš sniegto rakstveida paskaidrojumu.

Papildus paskaidrojumā norādīts, ka ceļu satiksmes negadījums noticis stāvvietas teritorijā, kur transportlīdzekļu braukšanas secība nav reglamentēta ar ceļa satiksmes organizācijas tehniskiem līdzekļiem. No lietas materiāliem izriet, ka automobiļa Volvo 460 vadītājs transportlīdzekļu sadursmes vietai tuvojies no kreisās puses. Līdz ar to pieteicējs izdarījis administratīvo pārkāpumu, kas paredzēts LAPK 149.^{6}otrajā daļā, jo nav devis ceļu transportlīdzekļa Mitsubishi Carisma vadītājai *D.R.*, kura brauktuvju krustošanas vietai tuvojusies no labās puses – dotajā gadījumā viņai bijusi priekšroka.

Vienlaikus atbildētāja ieskatā pieteicēja apelācijas sūdzībā izteiktais apgalvojums, ka automobiļa vadītāja nav darījusi visu iespējamo, lai neradītu satiksmei bīstamu un traucējošu situāciju, lai netiktu apdraudēti citi ceļu satiksmes dalībnieki, neapstiprinās ar lietas materiāliem.

[8] Tiesas sēdē pieteicējs *J.V.* un viņa pārstāvis *V.P.* apelācijas sūdzību uzturēja un lūdza pieteikumu apmierināt, pamatojoties uz paskaidrojumos un apelācijas sūdzībā norādīto motīvu pamata.

Atbildētāja pārstāves *V.Š.* un *J.K.* apelācijas sūdzību neatzina uz pārsūdzētajā lēmumā norādīto argumentu un sniegto paskaidrojumu pamata. Lūdza apelācijas sūdzību un pieteikumu noraidīt.

Motīvu daļa

[9] Izvērtējusi lietas materiālus un noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus, Administratīvā apgabaltiesa atzīst, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un pieteikums ir apmierināms.

[10] Atbilstoši LAPK 243.panta noteikumiem, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā.

Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie

administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Savukārt LAPK 244.pants nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

[11] Ceļu satiksmes noteikumu 91.punkts noteic, ja transportlīdzekļu braukšanas trajektorijas krustojas, bet braukšanas secība šajos noteikumos nav reglamentēta, ceļu dod transportlīdzekļa vadītājs, kuram transportlīdzeklis tuvojas no labās puses.

LAPK 149.^{6}otrā daļa noteic par ceļa nedošanu gājējiem vai transportlīdzekļu vadītājiem, kuriem ir priekšroka, – uzliek naudas sodu transportlīdzekļa vadītājam – no desmit līdz piecdesmit latiem.

[12] Administratīvā apgabaltiesa lietā konstatē turpmāk norādītos pierādījums.

[12.1] Ar 2005.gada 5.decembrī *J.V.* sastādīto administratīvā pārkāpuma protokolu Nr.KP093659 konstatēts, ka 2005.gada 5.decembrī plkst.14:25 *J.V.* vadījis automašīnu Volvo 460, */reģistrācijas numurs/* (turpmāk arī – automašīna), Rīgā, pa Brīvības gatves 372 teritoriju, un nedeva ceļu *D.R.* vadītajam transportlīdzeklim Mitsubishi Carisma, */reģistrācijas numurs/*, kurš, veicot labo pagriezienu, tuvojās no labās puses.

Par pārkāpumu protokolā pieteicējs ir paskaidrojis, ka protokolam nepiekrīt. „Jo ieskrēja manai automašīnai sānos tad, kad es jau biju pabraucis garām sekcijas.... *(lietas 12.lapa)*.

[12.2] No *J.V.* 2005.gada 5.decembra rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka, braucot pa tirdzniecības centra „Alfa" teritoriju pa brauktuvi paralēli Brīvības ielai un pabraucot jau gandrīz garām sekcijas joslai, kas pievienojas viņa joslai redzējis, ka no labās puses tuvojas automašīna. Tā kā viņš jau bija pabraucis gandrīz garām, pa savas automašīnas labās puses aizmugurējo logu redzējis, ka šī automašīna kādu īsu brīdi, it kā gāja mazliet paralēli, tad turpinot pagriezienu pa kreisi ieskrēja viņa automašīnas labajā sānā. Automašīna Mitsubishi Carisma atbrauca 2-3 metrus atpakaļ, neatzīmējot notikuma vietu un automašīnas stāvokli. Sadursmes rezultātā pieteicēja automašīna tika atmesta nedaudz no sadursmes vietas. Tad, kad pieteicējs brauca garām joslai, automašīna Mitsubishi Carisma stāvēja un tai nebija iedegtas ne gaismas, ne gabarīti. Automašīnai Volvo ir radīti bojājumi abām durvīm labajā pusē *(lietas 79.lapa)*.

[12.3] No Mitsubishi Carisma vadītājas *D.R.* 2005.gada 5.decembra rakstveida paskaidrojuma izriet, ka viņa braukusi pa tirdzniecības centra „Alfa" teritoriju, meklējot brīvu stāvvietu. Izbraucot no starprindas,

pagriezusies pa labi un turpinājusi kustību par stāvvietu savienojošo ceļu, sajutusi triecienu par automašīnas kreiso spārnu no automašīnas Volvo, kura uz sadursmes brīdi apdzina viņu no kreisās puses. Pirms pagrieziena tuvojošās automašīnas nebija. Izbraukusi no notikuma vietas, lai neveidotos sastrēgums. Automašīnai pēc sadursmes ir šādi bojājumi noskrāpēts buferis, nolauzts plastmasas panelis starp buferi un lukturi *(lietas 81. un 92.lapa)*.

[12.4] No 2005.gada 5.decembra Apskates protokola par ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumiem, kuru rezultātā noticis ceļu satiksmes negadījums, izriet, ka Volvo atrodas ceļu satiksmes negadījuma vietā, savukārt Mitsubishi Carisma noņemts no negadījuma vietas. Automašīnai Volvo no labās puses bojātas abas durvis, bet automašīna Mitsubishi Carisma bojāts priekšējais kreisais lukturis *(lietas 72.lapa)*.

[12.5] No vietas apskates shēmas izriet, ka pieteicēja vadītais Volvo pārvietojās pa tirdzniecības centra „Alfa" teritorijas brauktuvi paralēli Brīvības gatvei. Mitsubishi Carisma izbrauca no tirdzniecības centra „Alfa" stāvvietas savienojošā ceļa, veicot pagriezienu pa labi *(lietas 66.lapa)*.

[12.6] No lietai pievienotajām fotofiksāžām izriet, ka pie brauktuvēm, kuras savieno stāvvietas novietotas ceļa zīmes Nr.326 – apstāties aizliegts *(lietas 23.lapa)*, Nr.532 – stāvvieta *(lietas 24.lapa)*, Nr.530 – gājēju pāreja, papildzīme Nr.704 – virziena rādītājs *(lietas 25.lapa)*.

[13] Saskaņā ar APL 150.panta pirmo daļu iestādei jāpierāda tie apstākļi, uz kuriem tā atsaucas kā uz savu iebildumu pamatojumu. APL 150.panta otrā daļa nosaka, ka iestāde var atsaukties tikai uz tiem pamatojumiem, kuri minēti administratīvajā aktā.

Saskaņā ar APL 250.panta otro daļu tiesa, vērtējot administratīvā akta tiesiskumu, spriedumā ņem vērā tikai tos apstākļus, uz kuriem iestāde ir atsaukusies administratīvā akta pamatojumā.

[14] Lēmumā secināts, ka abu ceļu satiksmes negadījumā iesaistīto transportlīdzekļu vadītāju paskaidrojumi nav sasvstarpēji pretrunīgi.

No pieteicēja rakstveida paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējs ir braucis pa tirdzniecības centra „Alfa" teritoriju pa brauktuvi paralēli Brīvības ielai un pabraucot jau gandrīz garām sekcijas joslai, kas pievienojas viņa joslai redzējis, ka no labās puses tuvojas automašīna. Tā kā viņš jau bija pabraucis gandrīz garām, pa savas automašīnas labās puses aizmugurējo logu redzējis, ka šī automašīna kādu īsu brīdi, it kā gāja mazliet paralēli, tad turpinot pagriezienu pa labi ieskrēja viņa automašīnas labajā sānā. Automašīna Mitsubishi Carisma atbrauca 2-3 metrus atpakaļ, neatzīmējot notikuma vietu un automašīnas stāvokli. Sadursmes rezultātā pieteicēja automašīna tika atmesta nedaudz no sadursmes vietas.

Pieteicējs tiesas sēdē apstiprināja paskaidrojumā minētos faktus un papildus paskaidroja, ka viņš ar automašīnu Volvo pārvietojās pa ceļu, kas atrodas tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā paralēli Brīvības ielai, un bija jau gandrīz pabraucis garām ceļam, kas savieno stāvvietas un pa kuru pārvietojās

Mitsubishi Carisma. Pieteicējs bija pabraucis apmēram 2 metrus garām trajektorijas krustpunktam. Tad, kad viņš pats meklēja vietu, kur novietot automašīnu, redzējis, ka viņam tuvojas otra automašīnu. Tad, kad otra ceļu satiksmes negadījumā iesaistītā automašīna izgriezās, tad viņu mašīnas pat brīdi gāja paralēli, bet tad otra automašīna pēkšņi ietriecās pieteicēja automašīnā. Tā visa rezultātā *J.V.* automašīna mazliet paslīdēja uz priekšu. Mitsubishi Carisma pabrauca atpakaļ no vietas, kur notika sadursme. Ceļu policijas inspektors, vadījās tikai no pieteicēja automašīnas stāvokļa. Shēmā ir skaidri norādīts, ka otra mašīna nevarēja izbraukt ārā, bija jānotiek ceļu satiksmes negadījumam, jo līdz ceļa maliņai, kur rakstīts, ka bija 1.5 metrs, kur virzījās pieteicējs, vadītāja nevarēja iebraukt iekšā, izbraucot laukā no šīs stāvvietas. Vadītājai bija jāapstājas, jo pieteicējs jau bija priekšā. Starpība starp pieteicēja automašīnu un ceļa apmali bija apmēram 1.5 metrs, kur vadītāja nevarēja iebraukt iekšā. Pieteicējs paskaidroja, ka otra automašīna pirms nogriezās pa labi, neapstājās un nepārliecinājās par ceļu satiksmes drošību, kā arī neieslēdza automašīnas labo pagriezienu.

Savukārt no Mitsubishi Carisma vadītājas *D.R.* 2005.gada 5.decembra rakstveida paskaidrojuma izriet, ka, izbraucot no starprindas, pagriezusies pa labi un turpinājusi kustību par stāvvietu savienojošo ceļu, sajutusi triecienu par automašīnas kreiso spārnu no automašīnas Volvo, kura uz sadursmes brīdi apdzina viņu no kreisās puses. Pirms pagrieziena tuvojošās automašīnas nebija.

Izvērtējot pieteicēja administratīvā pārkāpuma protokolā ierakstīto paskaidrojumu, rakstveida paskaidrojumu un tiesas sēdē sniegto paskaidrojumu apgabaltiesa nekonstatē tajos pretrunas, tie ir konsekventi, detalizēti un vienu otru papildinoši.

No tiem ir konstatējams, ka pieteicējs pārvietojās pa ceļu, kas atrodas tirdzniecības centra „Alfa" teritorijā paralēli Brīvības ielai, un bija jau gandrīz pabraucis garām ceļam, kas savieno stāvvietas un pa kuru pārvietojās Mitsubishi Carisma. Un tad automašīnas Mitsubishi Carisma ir ietriekusies pieteicēja automašīnas labajā pusē un bojājusi abas durvis.

Tomēr apgabaltiesa konstatē, ka savstarpēji pretrunīgi ir pieteicēja un *D.R.* paskaidrojumi, jo Mitsubishi Carisma vadītāja ir norādījusi, ka, izbraucot no starprindas, pagriezusies pa labi un turpinājusi kustību par stāvvietu savienojošo ceļu, sajutusi triecienu par automašīnas kreiso spārnu no automašīnas Volvo, kura uz sadursmes brīdi apdzina viņu no kreisās puses. Proti, pieteicējs apgalvo, ka viņam iebrauca automašīna Mitsubishi Carisma, jo viņš jau ir bija gandrīz garām pabraucis garām ceļam, kas savieno stāvvietas, savukārt automašīnas Mitsubishi Carisma vadītāja ir paskaidroja, ka viņas vadītajā automašīnā ir ietriekusies pieteicēja vadītā automašīna, kura viņu ir apdzinusi no kreisās puses.

Agabaltiesa atzīst, ka atbildētājs kļūdaini ir konstatējis, ka pieteicēja un *D.R.* paskaidrojumi nav savstarpēji pretrunīgi.

Turklāt pieteicējs visos savos paskaidrojumos konsekventi ir norādījis, ka viņš ir jau gandrīz pabraucis garām ceļam, kas savieno stāvvietas un pa

kuru pārvietojās Mitsubishi Carisma, līdz ar to viņam nav bijis iespējams dot ceļu *D.R.* vadītajai automašīnai Mitsubishi Carisma.

Bez tam no lietas materiāliem izriet, ka Mitsubishi Carisma vadītāja pirms pagrieziena veikšanas pa labi nav apstājusies pirms ceļa, kas iet paralēli Brīvības ielai un pa kuru pārvietojās pieteicēja vadītā automašīna, un nav pārliecinājusies par ceļu satiksmes drošību, kā arī nav ieslēgusi labo pagriezienu, bet nogriezusies pa labi. Tas apstāklis, ka Mitsubishi Carisma vadītāja nav apstājusies un pārliecinājusies par ceļu satiksmes drošību, kā arī nav ieslēgusi labo pagriezienu pirms nogriezusies pa labi, izriet arī no Danas *D.R.* paskaidrojuma.

Apgabaltiesas ieskatā atbildētājs, izvērtējot ceļu satiksmes negadījuma apstākļus, nav konkrētajā gadījumā ņēmis vērā un vērtējis virkni izšķirošu apstākļu šajā lietā saistībā ar izraisīto ceļu satiksmes negadījumu – pieteicēja paskaidrojumā norādītos apstākļus (piemēram, pieteicēja nav apstājusies un pārliecinājusies par ceļu satiksmes drošību, kā arī nav ieslēgusi labo pagriezienu pirms nogriezusies pa labi; pieteicējam nav bijis iespējams dot ceļu *D.R.* vadītajai automašīnai Mitsubishi Carisma, jo pieteicējs jau bija pabraucis gandrīz garām ceļam, pa kuru pārvietojās Mitsubishi Carisma; īsu brīdi automašīna Mitsubishi Carisma braukusi paralēli pieteicēja vadītajai automašīnai), *D.R.* paskaidrojumā norādītos apstākļus, kuri ir pretrunā pieteicēja faktu izklāstam; Mitsubishi Carisma vadītāja ir atstājusi ceļu satiksmes negadījuma vietu, nobraucot pāris metrus atpakaļ, satiksmes negadījumā iesaistīto automašīnu bojājumu izvietojumu (lietā nav fotogrāfiju, lai pēc automašīnu bojājumiem varētu vērtēt satiksmes negadījuma rašanos apstākļus).

Ņemot vērā pieteicēja un *D.R.* savstarpēji pretrunīgos paskaidrojumus, kā arī to, ka konkrētajā gadījumā, kā izriet no lietas materiāliem, citu pārkāpumā neiesaistītu un neieinteresētu liecinieku nav bijis, kuri var liecināt par strīdus apstākļiem, apgabaltiesai nav iespējams nepārprotami un nešaubīgi konstatēt ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanas apstākļus, tai skaitā, precīzi noteikt automašīnu izvietojumu īsi pirms sadursmes brīža, automašīnu izvietojumu pēc satiksmes negadījuma (Mitsubishi Carisma vadītāja atstāja notikuma vietu, nobraucot malā) kā rezultātā apgabaltiesai nav iespējams arī izvērtēt, vai automašīnas Volvo vadītājs *J.V.* nedeva ceļu *D.R.* vadītajai automašīnai Mitsubishi Carisma, kas, veicot labo pagriezienu, tuvojās no labās puses.

[15] Ņemot vērā, ka atbildētājs nav vērtējis iepriekš norādītos apstākļus un apgabaltiesai nav iespējams tos pašai izvērtēt, jo lietas materiālos nav citu pierādījumu, kas iepriekš minētos apstākļus apstiprinātu jeb pierādītu, apgabaltiesas uzskata, ka konkrētajā gadījumā ir pietiekams pamats Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 23.februāra lēmuma Nr.478 atcelšanai un administratīvā pārkāpuma lietas saskaņā ar LAPK 239.panta 1.punktu izbeigšanai, jo nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

[16] Ņemot vērā apstākli, ka Administratīvā apgabaltiesa atzina, ka Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 23.februāra lēmums Nr.478 ir atceļams un administratīvā pārkāpuma lieta ir izbeidzama, tad apgabaltiesas ieskatā nav lietderīgi vērtēt pārējos pieteicēja pieteikumā un apelācijas sūdzībā norādītos argumentus.

[17] Ņemot vērā norādīto, pirmās instances tiesas spriedums nav tiesisks un pamatots.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 307.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286.pantu pirmās daļas 3.punktu, 239.panta 1.punktu un 286.[14]pantu, Administratīvā apgabaltiesa

nosprieda:

Atcelt Rīgas pilsētas Galvenās policijas pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka 2006.gada 23.februāra lēmumu Nr.478 un lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeigt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesas sēdes priekšsēdētāja S.Kanenberga

Tiesneši U.Mihailova

E.Puriņš